

CANADEES ZOEKT EN VINDT ZIJN ROOTS IN VORDEN

Op dinsdag 11 april 2017 heeft het Canadese echtpaar **Gerard en Johanna Nordeman** een bezoek gebracht aan Vorden. Sinds december 2015 is er (per e-mail) contact met Gerard Nordeman nadat ik, als lid van de Genealogiecommissie van Oud Vorden, de genealogie Nordeman had uitgezocht en nadat deze vervolgens was gepubliceerd op onze website. Al na een dag reageerde Gerard Nordeman vanuit Canada op deze publicatie met de mededeling dat hij bezig was zijn vooroudergeschiedenis uit te pluizen en daarom blij verrast was met onze publicatie. U zult vermoedelijk zeggen: Nordeman? Die naam kennen we helemaal niet in Vorden en dat is juist. De laatste Nordeman in Vorden is namelijk al in 1872 overleden. Het verhaal begint met het huwelijk tussen Berend Wanders Regelin(g)k en Janna Costede in 1747 in Vorden. Berend was de zoon van Waender Tonissen op 't Grote Regelin(g)k in Hengelo (Gld) en Janna was de dochter van Jan Costede en Anneken Joosten in Vorden. De ouders van Janna woonden op boerderij Norde in Delden, niet te verwarren met boerderij Norde in De Leuke (Mossel). De eerste stond op de plaats waar nu 2 nieuwe woningen staan, Hengeloseweg 2/4. De voormalige boerderij is in 1929 afgebrand, op de fundamenten daarvan is de woning 'De Boomkweker' gebouwd. Het enige wat nog wel aan de voormalige boerderij Norde herinnert is de naam van de brug over De Veengoot, de Nordebrug. Berend Regelink trouwde dus in bij de ouders van zijn vrouw Janna op 't Norde en het echtpaar kreeg zes kinderen. Zoals toen gebruikelijk was kregen die kinderen bij hun geboorte de naam van hun huis mee, dus Norde. Het jongste kind echter werd gedoopt (4-4-1769) met de naam Johanna Nordeman, en vanaf die tijd werd de achternaam NORDEMAN gebruikt. Aangezien bovengenoemde Gerard Nordeman, geb. in 1963 in Scheveningen, nakomeling van Gerrit Jan Nordeman, geb. 21-05-1850 Vorden en Gerritdina Johanna Zweverink, zeer geïnteresseerd is in onder meer de leefomstandigheden van zijn voorouders in Vorden, kwam er een levendige correspondentie tussen ons op gang waarin ik alle mogelijke informatie per e-mail doorsluisde. Ook het boek "*Vorden, een historische verkenning*" werd op verzoek naar Canada gestuurd, omdat het een schat aan historische informatie bevat. Begin 2017 ontving ik een e-mail dat Gerard en zijn vrouw het voornemen hadden om ons land te bezoeken (er wonen hier nog een broer en een zuster) en ook Vorden te willen bezoeken. Het verzoek was of ik hen dan zou kunnen en willen rondleiden. Natuurlijk heb ik geantwoord dat zij van harte welkom waren en dat ik mijn best zou doen om hun verblijf aan Vorden zo aangenaam en leerzaam mogelijk te laten verlopen. Dinsdag 11 april was dus het langverwachte moment aangebroken. Ik hoefde mijn Mulo-Engels niet eens meer te oefenen want de Nordemannen wonen dan weliswaar al meer dan 55 jaar in Canada, ze zijn beiden wel in Nederland, met name in Katwijk geboren en bleken de Nederlandse taal nog voortreffelijk te beheersen. Om 10 uur was de ontvangst in onze toenmalige archiefruimte in De Voorde, waar Gerrit Vlogman de koffie al klaar had en ik had nog snel even zwanenhalzen gehaald bij bakker Van Asselt. Vordenser kon ik het op dat moment niet maken! Na de koffie en het bekijken van enkele zaken in ons

archief stond er voor onze gasten een zeer belangrijk moment op het programma, namelijk de bezichtiging van onze dorpskerk, waarnaar met name Gerard erg had uitgekeken. Daar was het tenslotte dat al zijn familie was gedoopt, getrouwd en van daaruit ook begraven. Een zeer belangrijk moment dus. Nu ook kwam de assistentie van Gerrit Vlogman goed van pas, want hij is niet alleen bestuurslid en penningmeester van Oud Vorden maar ook deeltijd-koster van de kerk en goed op de hoogte van de geschiedenis daarvan. Ook de recente verbouwing van de kerk heeft hij van heel nabij meegemaakt en wist daarvan dan ook alles te vertellen, hetgeen erg gewaardeerd werd. Nadien hebben we afscheid genomen van Gerrit Vlogman en zijn we te voet naar de plek gegaan waar boerderij Norde ooit stond en hebben daar in de buurt wat rondgelopen. Ik heb verteld hoe het er daar vroeger ongeveer uit moet hebben gezien. Niet makkelijk, want de omgeving is onherkenbaar veranderd. De enige herinnering hier ter plaatse aan boerderij Norde is het naambord op de brug over de Veengoot. Terug naar het dorp hebben we de route door het Knopenlaantje genomen en heb ik de daarbij horende verhalen verteld. Vandaar linksaf, door de zichtlaan van Huize Vorden, langs de Reuzeneik en de Zaagkoele, de Lodewijkslinde of wat daar nog van over is, de Grot, bijna rondom Huize Vorden. Inmiddels was het royaal tijd voor de lunch die we bij de Rotonde nuttigden. Daarna zijn we naar Hengelo (Gld) gereden waar Gerards voorvaderen ook gewoond hebben. Helaas was de kerk gesloten, alleen een wandelrondje om de kerk aldaar was mogelijk. Daar kwam dus ook een einde aan deze enerverende dag.

Dit is een verkorte weergave van het gelijknamige artikel, door Wim Jansen, gepubliceerd in de Vordense Kronyck van juni 2017.